

טורי כהן שרגא

2052166

בן עליזה ויצחק

נולד ב- כ"ו אדר תש"י 15.3.1950

התגייס בזולג 1968

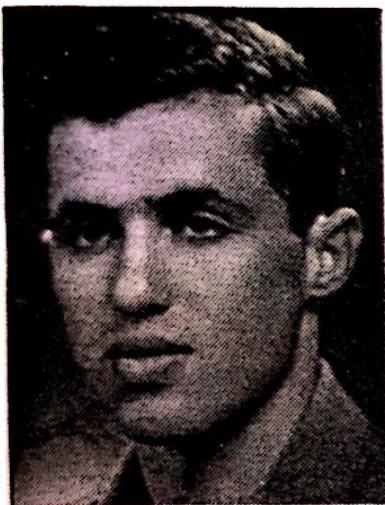
שרת בפלס"ר (95)

נולב- ט"ו סיון תשכ"ט 1.6.1969

בעת מילוי תפקידו ברמת הגנו



כהן, שרגא



בן יצחק ועליזה. נולד ביום כ'יז באדר תש"י (15.3.1950) ברמלה. הוריו, מניצולי השואה באירופה, עלו לארץ מצ'כוסלובקיה בשנת 1949 עם בתם הקטנה. עוד כשהיה בגן-הילדים התבלט במצוותו הנובה ובחברותיות שבו. הוא למד בבית-הספר הייסודי "ביאליק" שבחולון והמשיך את לימודיו בבית-הספר החקלאי ב"מקוה-ישראל". בתקופת לימודיו היה פעיל בגנ"ע. סיים קורס מ"כים בשנת 1965, הצעין בפעילויות ספורטיבית והיה חבר בנבחרות בית-הספר בענפים שונים (כדורגל, אתלטיקה קלה וכו'). הוא היה חבר בועדת-התרבויות ופעיל במיוחד בחניון-החברה וביצירת ההווי ב"מקוה ישראל". תחביבו העיקרי היה האזנה למוסיקה מעל גבי תקליטים. הוא אהב את העבודה וביחוד את שני ענפי ההתמחות שכח: מכנית וגן עצי פרי. ביחוד התמחה במקצועו של אביו — שעבד שנים אחדות קודם לכן במקוה ישראל — בפלחה ובעבודה בטרקטור. האוירה החקלאית והשדות שבסביבה יישרו עליו מיופים וקשרו אותו למוסד בלבד ונפש. שרגא היה הגורם המרכזי בחברת הנוער המקומי, תמיד מוכן לתרום לכל פעילות חברתית ולעשות למען הוריו, מורייו ומדריכיו. בכל מקום שהיה הביא אותו רוח עליזה, רוח של ידידות ונועם. הוא היה בן המוזר הד"ט' שסייעים את בית"ס, ובהתקרב מועד סיום לימודיו השתווק להתנדב לחיל-קרבי, ליחידה מובחרת. שרגא גויס לצה"ל ביולי 1968 ולפי רצונו והחלטתו ה策רף לסירת "גולני". בשבת האחרונה לפני נפלו בא הביתה קורן מאושר ושםה והראה להוריו ולידידי את כנפי הסירה שקיבל לאחר אימונים מפרטים. ביום ט"ז בסיוון תשכ"ט (1.6.1969) מצא את מותו בעת מילוי תפקידו ברמת-הגולן. הוא הגיע למנוחת-עולםם בבית-הකבות הצבאי בקרית-שלום.

מפקד יחידתו כתוב במכתב-תנחים להוריו: "שרגא זכה לשרת באחת היחידות המפוארות והקשות לשירות בצה"ל. מתנדב היה בנש茅תו כשאר חברי-ЛИחידה ומילא את תפקידיו הרבים בהצלחה מותן רוח טוביה".

ב"שלושים" לנפלו הופיע עלון-התלמידים שב"מקוה ישראל", ("רגבים") שהוקדש כולו לזכר שרגא; הוריו הנציחו את שמו על-ידי רכישת ציוד למועדון, שנפתח בבית-הספר החקלאי של מקוה ישראל, לזכר בנים, שהיה בוגר המוסד.

באיימון ובשגרה

ארוכה, עוקבה מדם וקשה, היא "דרך הקברות של החטיבה"; עשרה אטריקרב, מאות פעולות וממצעים זאלף ומאה החללים; הם עדות נאמנה ומכאייה למורשת היקרה, להיסטוריה הצבאית, לפעילות המבצעית... יחד עם זאת, רבים וטובים מבן רכבות יוצאי החטיבה, הווכרים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שירותם הסדי, כלוחמים ומפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלחמה; כל תקופת שירותם הייתה בה "איימון ושיגורה". לאלו שבשבב שנתי קבעו היי "עללים לקר" "ירודים לאיימון", יוצאים ל"ירגילה" ל"נושף" ול"תעסוקה"; לאלו שלא נטלו חלק בקרב, גם לא עברו את הגבול באיזו חידרה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצנו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבל צל"ש וכל שירותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש, לכל אלל, הפרק הזה מוקדש...

רק תשאל, ותוראה אין הם זוכרים, ואין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות הששים; ביום תשי"ח, "קדש", ששית הימים או יום הכיפורים; במלחמות התחשה ובמרדרפים, במצצע ליטאי או של"ג במלחמות לבנון או ב"שווים"; אם תשאל ותבקש הם יספרו בהתלהבות ובשםן געוגעים על אותם הימים; על סיור בוקור, וה"סיור האלים", על התצפית והמארב, על נוטר היליה ושגרת המזוב... ויעלו על נס את התרבות והאהוה, ותורשת ההשתיכות והגאויה, בפלוגה, בגנדוז, ובחטיבה!

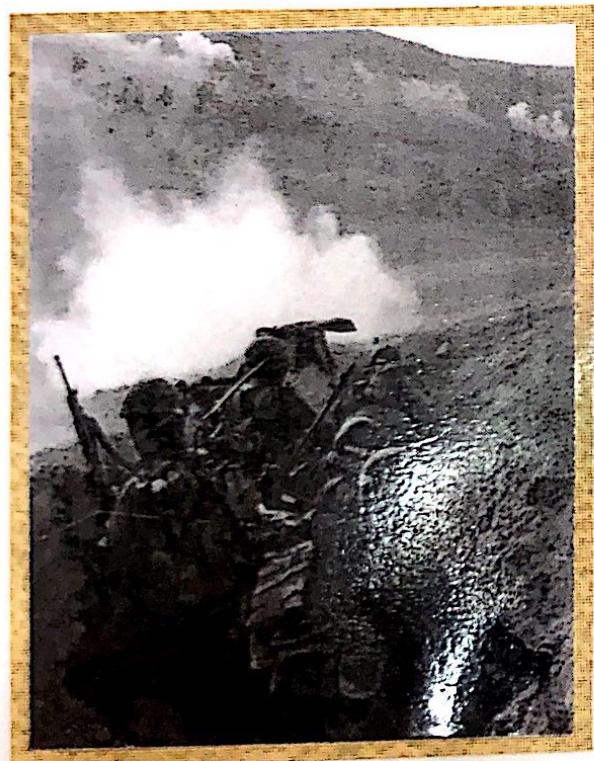
הם זוכרים הטיב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ המ"מ הסמל והרס"ר, את "המאה" והشمירות, ההומנתה וה"שמעות", את הכננות ואת ה"הקפצות" את המסדרים וה"יציאות"... ככל לך עם כל כוכנות את ה"קייטבק" הפ"ל והתדר"ל, שקי"שינה מדים ודרגות, אפור-מנגן, שעיבש, קסדה ואינ'ספרא חווות...

על כן ראוי לספר על אותם אלף לוחמים, שלא חתכו זעה וככל מאמץ, וחورو רטובי, מריצת-יליה, מסע מעטו, מעשות אימוניים; איימון "יבש" ו"ירטו", איימון הפרט, ואיימון החטיבה; איימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה;

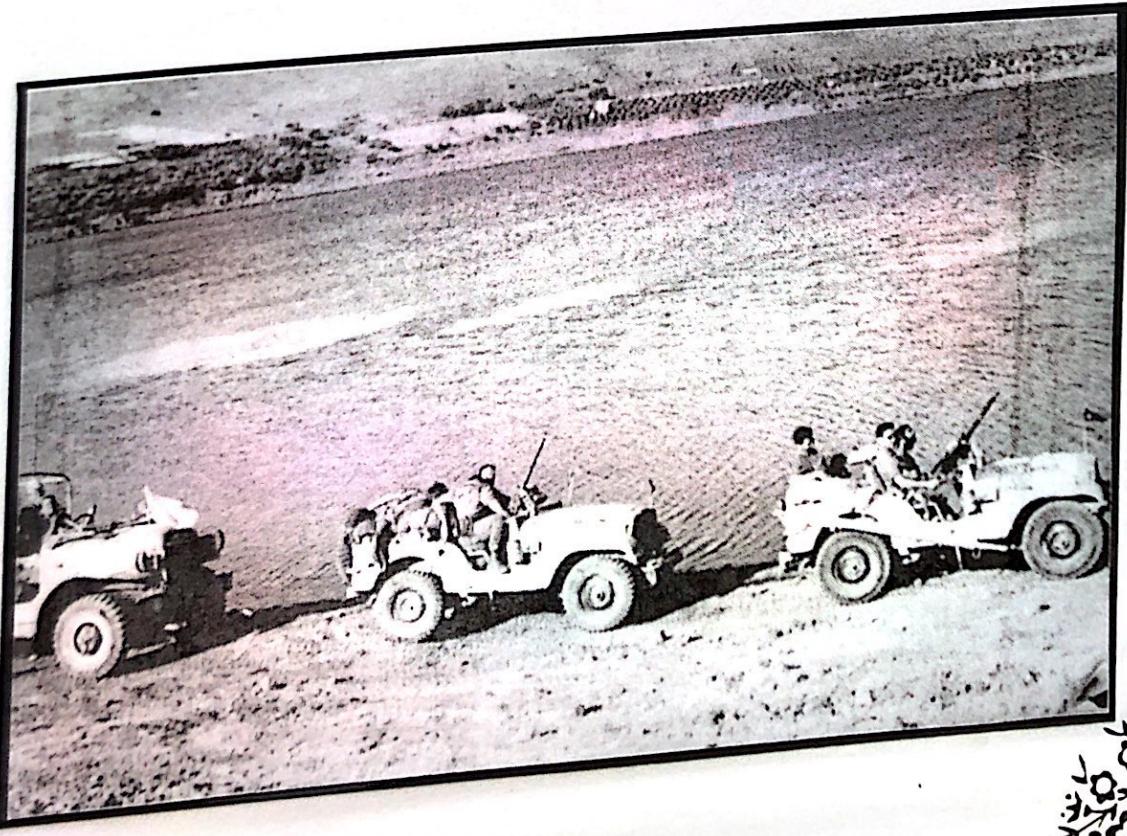
ביעדר-מבחן, בשיטה בניו, במידבר ובהר... איימון נגב, בבליל או ברמה, איימון בשתי פ"ש טריין, תותחים או עם הנדסה... מעבר שדות-מושקים ולהקמה בתעלות, לחימה בצוות-קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור-קל, מימה ורימוניים, או עם חגור מלך, "חגור פילים", וקפל"ד. עם שכפ"ץ ו"פואצים" ומחסניות מלאות,

"וותבים"... עם וشك אישן, "עווזי", "סטן" צ'כי, "אפאן" ו"גיליל", עם מגיל"ד, ומק"כ, "בוקה" ומא"ג, עם מרגמה... ועם כל שאר אמצעי הלחימה... כי להיות ב"גולני" פרושו להתאמן עם כל הנשמה, ולשאת בוג�ה את ה"כומרה החומרה"...

לייות ב"גולני" פרושו להיות נהג או טבח או פקידה, בסירות ב"עורה" בפלוגות-קשר, פלוגות הנדסה, או ב"מפקדה"; להיות ב"גולני" פרושו להיות חובש, אפסאני, ש.ג. או ש.ר... להפיע אלמי"ח מתחכם ולעשות "עבודות רס"ר"... להיות בגולני פרושו לרוץ כמו מטורף, עם חגור-מלא וכובע פלדה, ב"יום ספרט", או במסע, ל"הכרת החגור" ו/או ל"קבלת הכומרה"... להיות בגולני פרושו גם לעמוד דום "כמו חיל", כמו קצין כמו לוחם בכל המסדרים, ב"סדר בוקר" וב"סדר השכונה", במסדר-המפקד, ובסדר יציאה; טקס ההשבעה, וטקס קבלת הכומרה, טקס סיום קורס מכ"ס או קצינים, ומסדר-ים של תקופת האימוניות, וטקס וכrown שוני לכל החללים... להיות ב"גולני" וו אכן חוויה, חוות אמיתות של "איימון ושיגורה"...



באיםוניים





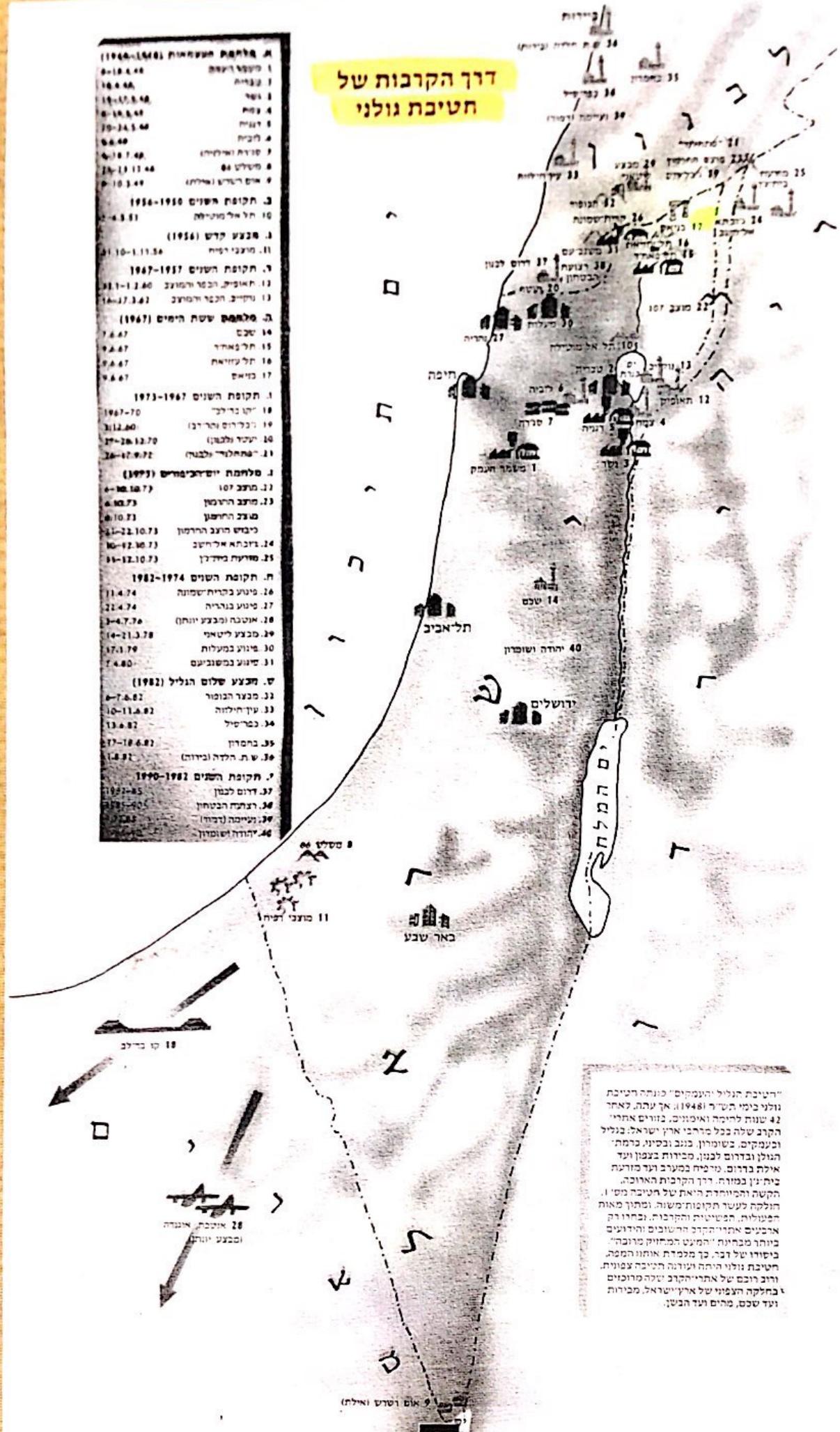
מרכז הר'דב ל"קו בר-לב" (1969-1970)

כאמור, השתלטו לוחמי גולני על רכס ג'בל רוס במסגרת מבצע "פלצור" ב-3 בדצמבר 1969. הרכס התלול והסלעי הקנה שליטה טוביה באש ובתצפית על "ארץ המחללים" (ה"פתחןדי"), מנהר החצבאני במערב ועד העיירה חצביה בצפון. ב-9 באוגוסט 1970 נפל סגן דב רודברג ז"ל, מפקד פלוגה בגदוד "גדעון", תוך נסיון לחץ פצוע על רכס ג'בל רוס. מאז כונה ג'בל רוס על שמו "הר דב".

היתה זו תקופה של פעילות מבצעית ענפה לא רק לאורך גבול הלבנון, רכס הר דב ומוצבי החרמון; חיליל גולני ביצעו "תעסוקה מבצעית" ו"בט"ש" גם ברמת-הגולן, ברצועת עזה וב"קו בר-לב". ברצועת עזה נטו חלק חיליל גולני (לוחמי כל הגודדים בתchalופה קבועה) במאבק נגד המחללים, בסריקות ובמרדפים אחר מבצעי פועלות הטרוד (1969-1971). בгиורת התעללה, ב"קו בר-לב" השתתפו לוחמי החטיבה ב"מלחת ההתשאה" נגד האויב המצרי (1968-1970) בעיקר על ידי אחוזת ה"גיזה הצפונית", גיזה קנטרה-בלואה.

דרך הקרבנות של חטיבת גולני

ה. קרבנות מתקופת מלחמת העצמאות (1948-1949)	
א-18.4.48	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
18.4.48	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
19-17.5.48	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
18-19.5.48	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
20-24.5.48	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
5.6.48	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
6-11.7.48	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
21-12.7.48	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
9-10.3.49	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
1954-1956	ג. תקופת שנים (1954-1956)
2-16.5.51	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
1956-1958	ד. תקופת שנתיים (1956-1958)
21-10-1.11.58	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
1947-1957	ג. תקופת שנתיים (1947-1957)
20.1-1.2.50	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי), הגדלת מתחם המוצב
14-17.3.52	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
1958-1960 ששת חודשים (1967)	ה. סלמה ירושלים (1967)
7.6.67	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
9.6.67	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
9.6.67	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
9.6.67	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
1973-1974	ו. תקופת שנתיים (1973-1974)
1967-70	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
31.12.80	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
29-28.12.70	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
26-17.9.72	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
1. סלמה ירושלים (1993)	ז. סלמה ירושלים (1993)
6-10.10.73	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
6.10.73	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
6.10.73	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
6.11-22.10.73	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
10-12.10.73	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
14-12.10.73	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
1982-1974	ח. תקופת שנתיים (1982-1974)
11.4.74	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
21.4.74	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
24-7.7.84	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
14-21.3.78	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
17.1.79	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
7.4.80	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
7. מוצב שלוש גולן (1982)	ט. מוצב שלוש גולן (1982)
6-7.8.82	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
10-11.8.82	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
13.8.82	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
17-18.8.82	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
13.8.82	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
17-18.8.82	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
1990-1992	י. תקופת שנתיים (1990-1992)
19.2-85	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
23.5-90.5	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
24.5-90.5	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)
24.5-90.5	ת. מוצב ג'רנדי (ג'רנדי)



"חטיבת גולני (הגטוקרים)" בוגרת הרים
נולע בימי השער (1948-1949). אך למעשה, לא היה
שנה לחייה ואסונות. בוויסות הראשון
הקרב שהה כבב סדרבי און ישראל, בגליל
וכנסים. בשומרון, בברושים ובנגול
הגולן ודרום לבנון, בכוורות ובנגול ויד
אללה בדרום. מיפוי מערב ודר כרוכה
ביחין במורה. דרך הרקوبות הארכואולוגיות
הקשר והכינוחה הוראת על היריבת פסחן.
הולחת לשער תקופות מושה. וסתור מאות
השלוחות. הפסחית והקדשה. ובגורות
אברהם איזייר קרב ההשופט המוקם ממערב
בשור של דבר. וב- ג'לגדת את הנטה.
חטיבת גולני ווודה כבירה צוותה,
וזוב רובם של אהורי קרב ולוחמים מוכרים
בבלקה עצמה של ארץ ישראל. מפירות
יעד שמי, פהם ווד הטען.



קווים לדמותו



נקודות בחמונת

הכיתה עוברת משבך קשה. אין לה מחנוך, כי הוא חלה. המ chanוך נפטר. באמצעות הלימודים מהמננה מחנוך חדש. מתח הדדי בתחום ההכרות. בסוף הטור הראשון יוטב לו נער מהיך חיוך של טוב לב, חיוך מרגייע. ואינו מדובר. עיניים בהירות מציאות עמוק. עיניים חושבות ופה מהיך. מו - שרגא כהן, בנים של עליזה וaiczik.

עם אלה (ויש עוד חביכים מאד בכיתה) אפשר להיות יחד, לצד אחד של מחיצה, אפשר לפעול תוך אימון הדדי, שנוצר והתגבר.

* *
*

בשלב ה副书记ות היותר אינטימית מתגלה שרגא בחור נער החושב את מחשבתו. ובוחר את לימודיו ונוחן להם סדר עדיפות משלו. שרגא מחליט מה יעשה ומה תחиг. بما יפעיל את עצמו ומה ישאר מחוץ לו, או - לכל היותר - 'בשולוי חפינים'.

המורה דורש הכל, בלי הפליה, הוא רואה הכל שווה-ערך. באה השיחה, אה ה שאלה: "שרגא, איך חעמוד בסיום, כשיבתו ממך לבנות את יבולך, להראות ת גדייך וגורנץ?" שרגא מהיך לו את חיוכו החביב, השקט, המקרב ומסכימים: אשחדל...". ושרגא בכו בלו. הוא אולי משתדל, אבל הוא אינו סוטה מסדר עדפה שלו. אין לריב עם שרגא, כי הוא מהיך, מרגייע ואף מסכנים, ובודאי אין לכעס עליו.

סדר גאות יביס עלייך בטקס טלו, ויקרין את חיוכו לחוכך. חראה, חביבן,
חסכיהם ויאור לך. אוד המAIR חהומות...

* * *

מרגע הגיעתנו ההודעה המרה, הוא ניצב לעיני ובת-צחוקו טרם
סרתם, אני רואה אותו בשומעו את המשימה וחיווכו מאידך. אני רואה אותו
נפצע - וחיוכו מקל על המטפלים בו.

קשה לי לחשוב אחרית מאשר: גם בקבריו זורה בת-צחוקו ואומרת:
אםא, אבא, חברים: וכי יכולתי אחרת? אני צריך לדבר ולהסביר?
הלא קיבליך על עצמי את הדרך הזאת עד סופה? הביטו בי ועלי ויוקל
לכם לקנות, להאמין ולעמוד גם מחר בכל הצפוי לנו. הביטו עלי,
ותחמיכנו...

סבא יצחק.



שיחח חברה. שרגא איננו מתרפץ ואינו תובע לשמעו. הוא מציביע ומחכה בשקט לתורו. ועוד חוררו... הנר רואה שהעיביגים קורבו זה צמוקו, ומרקיננות מתבבה לתוכו פנימה ומצמו החוצה. הנר. שרגא בשקט מציג טלה. היא תוצאה של קריאה, החענינות, פמייה, הרגשה והרבה מחשבה פנימית. הוא בולו חמיה על חופעה טל פגיעה בכבוד אדם, באדם עצמו, בהפליה, בחוסר איזון ביחסיו, אדם לאדם. שרגא רואה באלה ירידת עצמית, החלטת כוחנו המוסרי, החלטת עמדתנו הטהורה.

אין שרגא טואל כדי להשתתק בויכוח, ואולי גם לא כדי לקבל תשובה. ראשית הוא פורק מנפשו עומס בבד, המצתבר يوم יום ושעה-שעה. חיווכו אז - מזיגה טל כאב וטוהר נפשי. השאלה שלו מבה על הראש ומפעימה את הלב. יס הרבה לחסוב. יש לקבוע מזיאות פגומה וייחד לבקס חיקונו.

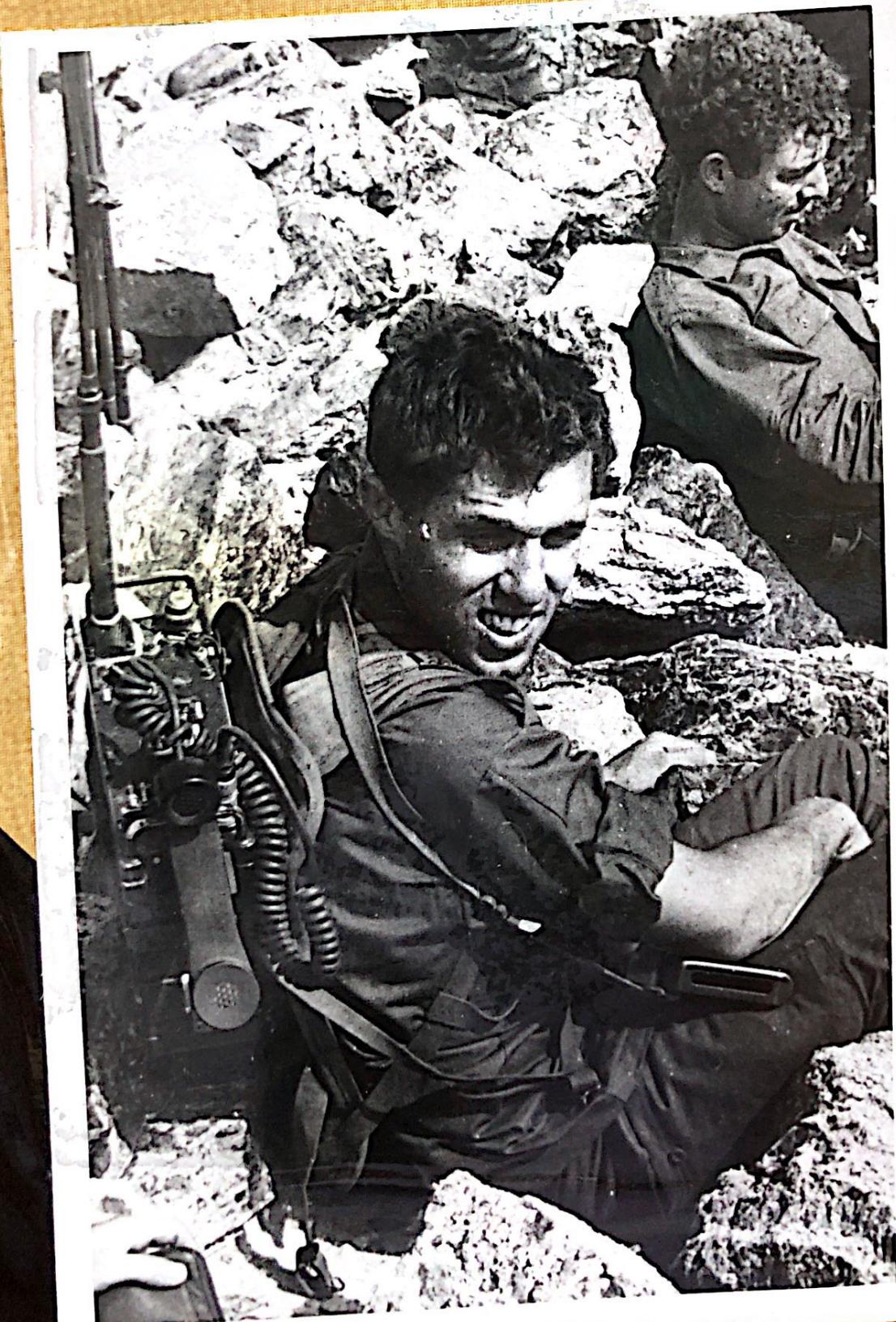
* * *

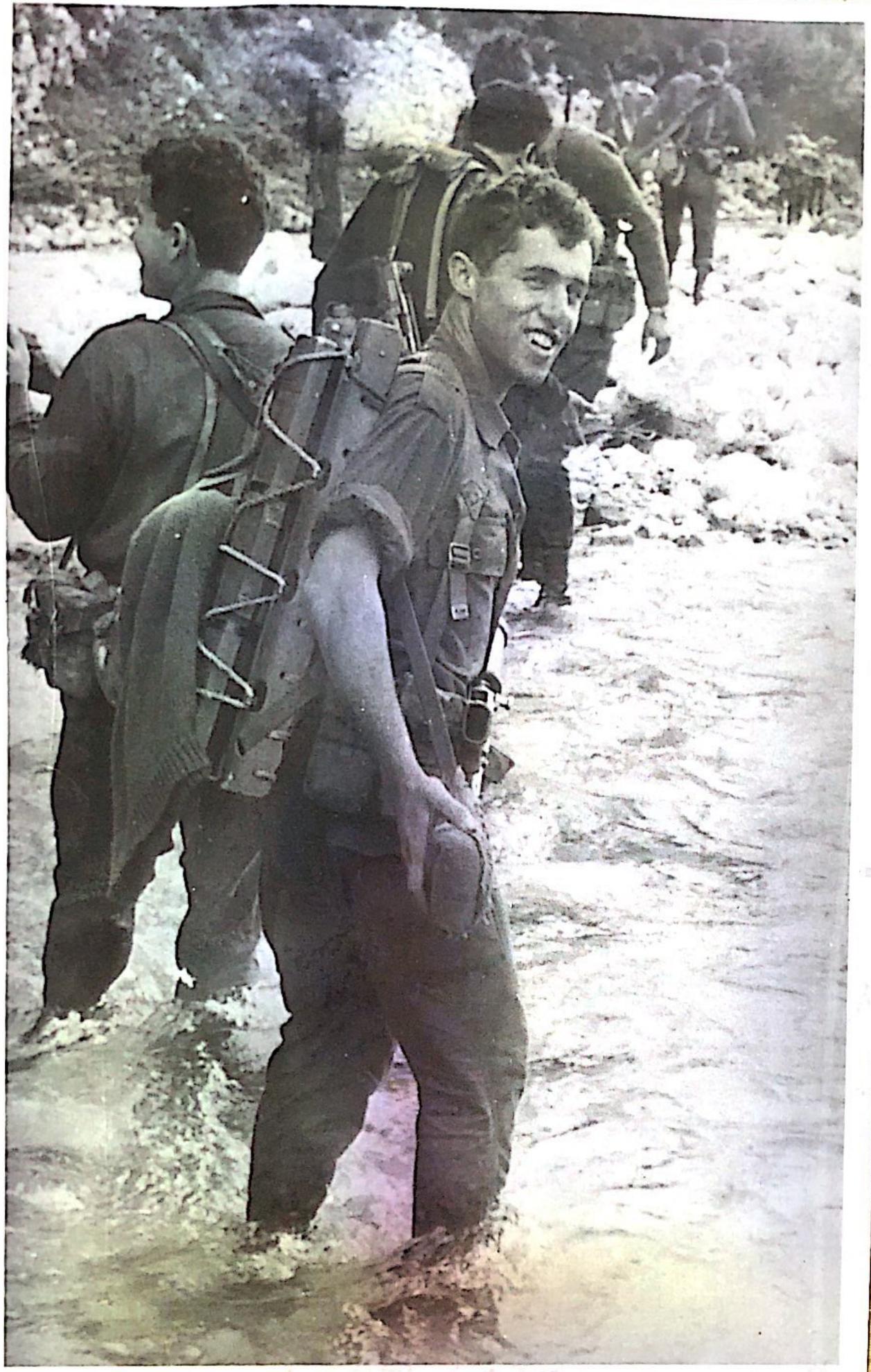
הכיתה עוסקת בפועל חברתי - תרבותית. האחדאים, המארגנים, הנושאים בעול והיוזרים את התוכן עסוקים וטרודים. ביןיהם מוקמו טל שרגא מכובד, ואפילו - בראש הכל נעה על ידו בצדיעות, בטקט נפשי, בהרגמת החובה והרצין לחברה. ובעת הפעילות המוצחת, בעת העמידה האחראית בראש החבורה, בעת ההופעה ואף בעת המאיץ להחגבר על מכתול - בת צחוקו אינה סרה. היא קורנת גם סבל וגם קריאה לטיהוף, לאורך רוח ולבתו: "יהיה טוב, ודאי יהיה טוב, هل לא אמרינו אליו ייחד?"

* * *

טראם מהגייט, ברור וולדאי - טראם יתיצב בתקיד המסוכן ביזה. זה יהיה פלוט, חולטי, לא ניחוץ לערעור. נטה לערער -

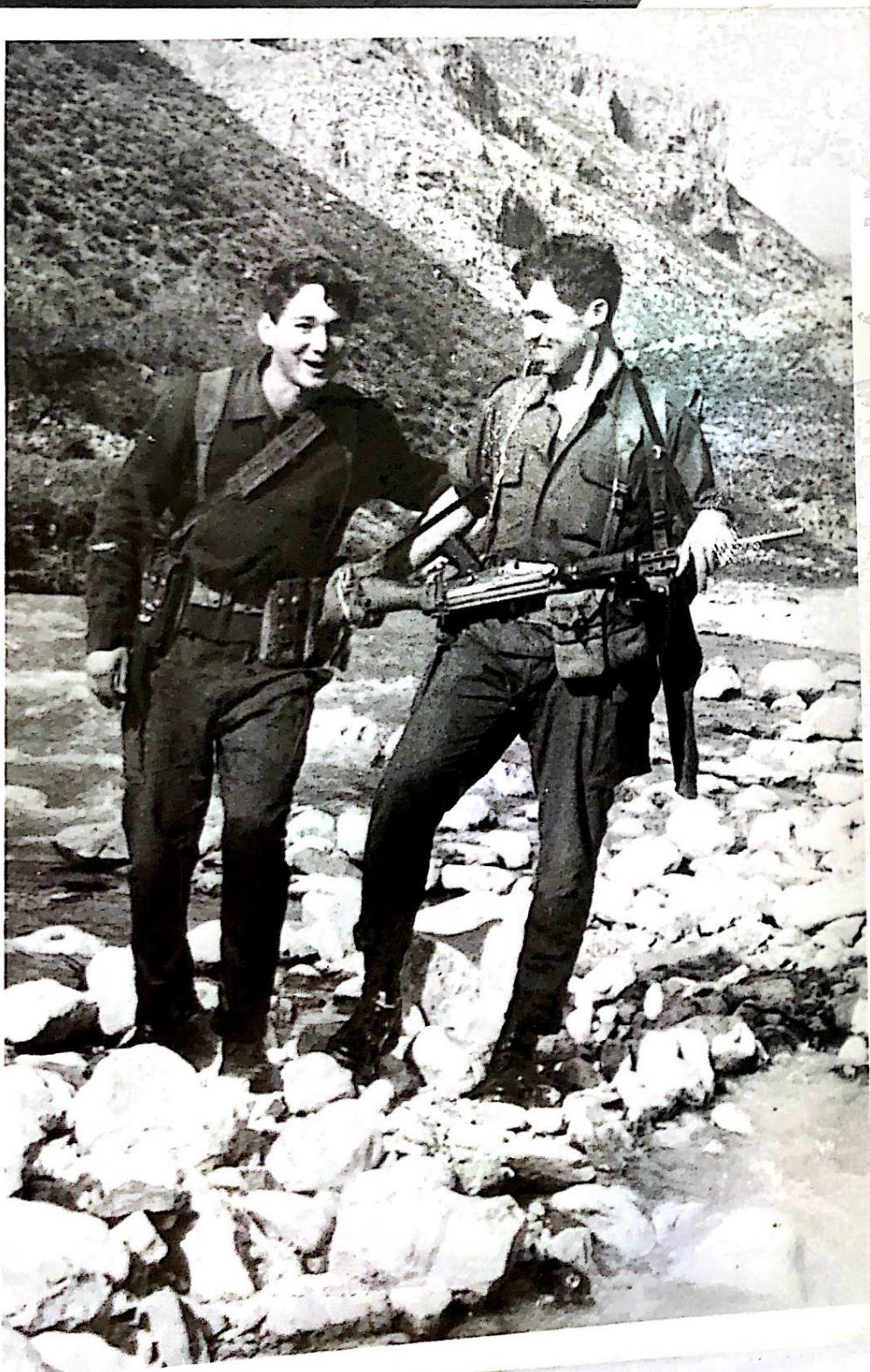
תמונה מחייו הצבאיים של שרגא זיל





שרוא זייל
וחברים





כותבים לזכרו של שרגא



שרגא כהן ז"ל

יום א', ס'ו בסיוון חשב"ט, בוקר חם. יום שרב, שיפוסי לעונת שנה זו. ולפוח - הבשורה האiomה: שרגא, בנים של עליזה ויצחק כהן, נפל. הידיעה פשוטה כברק והיכחה בהלם את כל הציבור. היכן?

את אשר יבורנו - בא לנו. הגורל פינק אורחנו משך זמן מה. רומה הלם בנו במלוא עצותו וכברית אחד מטובי בניינו. שרגא - החסן והחמיר; שרגא - החביב וטוב הלב; שרגא - החוץ והמטהור; שרגא - שכלו לנו; שרגא - שכיל כולו - לידם השוכן של הוריו; עליזה ויצחק, שרגא.

במה ננוחים?

מחור "בחלמי מקווה" - כ' סיוון חשב"ט.

א. 6. 69

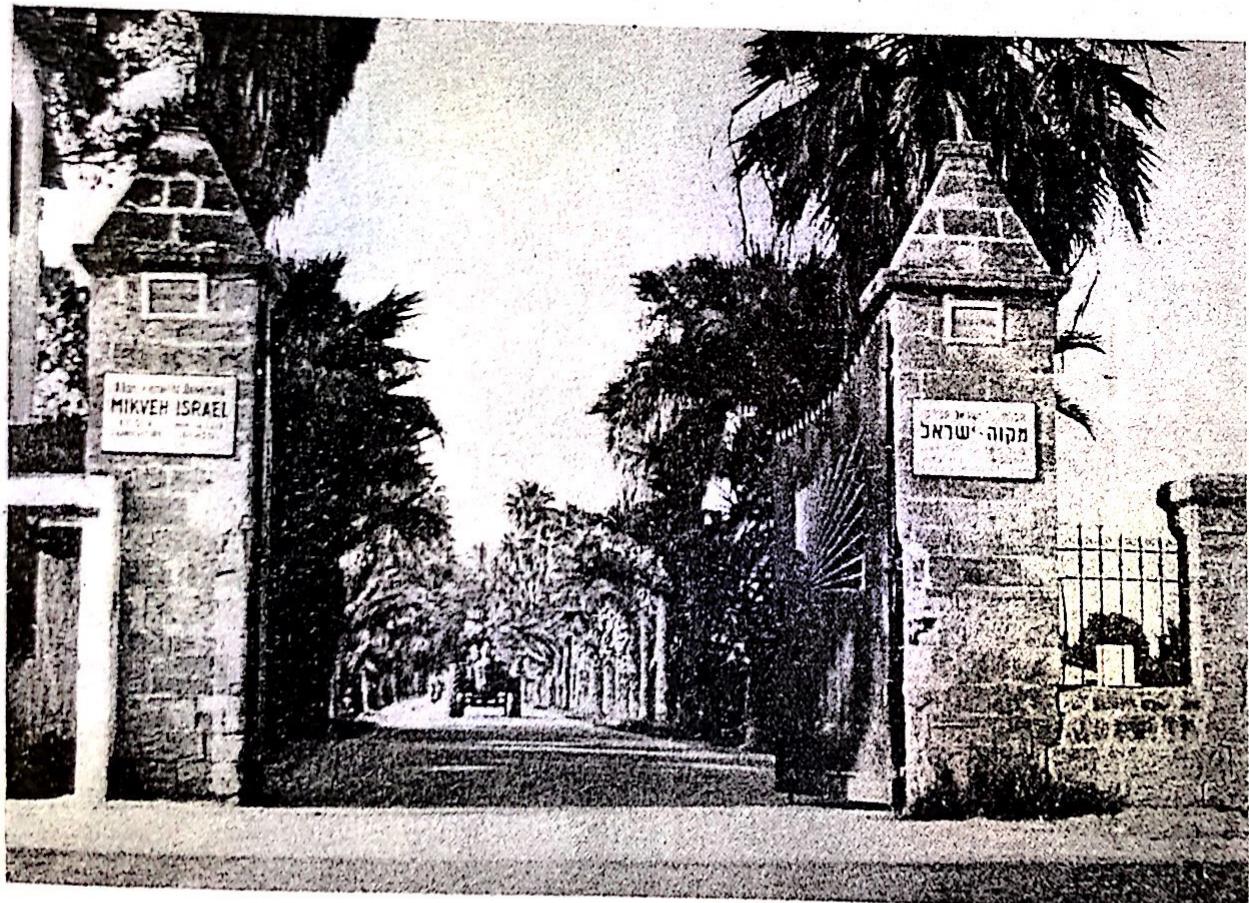
היאו ובעה פלאם

הנה הוא פלאם הפלג נט נקיון לזרם
בנגב. בוגם פלאם רטף צהוב צהוב
בנגב.

בנגב מטה קבינה חומר היחיד או המלח או
הטף או קבינה בגדה. מטרת זה חומר
בנגב פלאם צבירה אטום נט ערוף בזבזין הוויזין
ההפלג פלאם כבוי וואו וואו. מטרת זה
בוגם אטום גזם קבינה פלאם כבוי וואו
ואו פלאם פלאם נט ערוף בזבזין.

אטום גזם נט ערוף בזבזין

בית סיפרו



**עלון התלמידים
הסקטור הבללי - הסטדרות
מקוה-ישראל**

**שנת תשכ"ג
בליון מס'**

ט

**מוקדש לזכר בוגרנו שרגא כהן ז"ל
ביום הפלוסים לנפילו.**

ארץ התהית!
בها הוא כלnel. בשמחות פביבונים.
בעדי המגוננים ובנוגבי הנגונים.
משלו הנו ה"יש". באשר צוחו במותו
האור, עד מה הרוא לך בהשראת דומיתו.





רגבי האדמה לחשו את שטך
וחרצית הבר
חיפשה אחריך
צמרות העצים הנידו תפארתו
זענו לבן —
החריש
יונח ריחפה בין שמיים וארץ
וTEL נצנץ על הדשאים
שמינו תכולים
התעימו —
באייל לא היו עדים
למראה הנורא שלקח אותו
ושכח להחזיר.